

Minister er bleven ved at gaae haardt løs paa os for vore Udtaleser, og derfor er jeg traadt op derimod. Naar nu det ærede Thing tillige vil erindre, at jeg er en halv søfarende Mand, og har en Deel med Skibe at bestille, vil man indrømme mig, at denne Sag for mig maa have en særlig Interesse, og at jeg ikke ganske kan tage den fra det samme Synspunct som mange andre ærede Medlemmer.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes:

Udvalgets Indstilling:

Folkethinget anseer det for rettest, at Dagen, naar et nyt Fyrstib, det være sig fast eller flydende, skal tændes, besjendtgjøres en passende Tid forud.

under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

Man gif derefter over til næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved Byen Nørre-Sundby i Kiær Herred. under Aalborg Amt meddeles Kjøbstadsret. (Lovforslaget findes i Anhanget, Sp. 663 og 664.)

Safs: Jeg skal kun i Korthed svare paa flere af de Indvendinger, der forrige Gang bleve gjorte, da denne Sag var under Omtale. Der blev nemlig reist det Spørgsmaal, hvad jeg tildeels ansaae for at være eet af Hovedmomenterne i denne Sag, om Beboerne i Nørre-Sundby selv ønskede, at denne Plække skulde have Kjøbstadsret. Derpaa kan jeg give den Forsikring, at det virkelig var deres Ønske; og jeg har senere modtaget en Skrivelse, som ikke alene underretter mig om, at de ønske det, og at de snart ville lade et Andragende derom, med Underkrifter fast fra Alle, komme til det høitærede Thing, — men denne Skrivelse bringer ogsaa tilbage i min Erindring, at, da Hs. Majestæt forgangne Aar var i Aalborg, havde hele Sundby en Deputation hos ham, med en Begjæring om, at deres By maatte forundes Kjøbstadsret. Denne Begjæring blev, efter Svar fra Indenrigsministeriet, foreløbig afflaet. Dette er altsaa mit foreløbige Svar paa denne Forespørgsel. Hvad dernæst Landbefolkningen an-

gaær, har jeg ligeledes modtaget Skrivelser, som besyrlige, hvad jeg allerede vidste forud, at nemlig 22 Sogneforstandersfaber norden for Kiimfjorden over for et Aar siden have anholdt om, at der maatte gives Bevilling til, at flere Handlende nedsatte sig i Nørre-Sundby. Denne Begjæring fra 22 Sogneforstandersfaber har været vedlagt en Ansøgning, som blev indsendt til Indenrigsministeriet i Decb. 1852, men der kom derpaa fra Ministeriet i Novbr. 1853 et afflaende Svar, hvilket antyder, at Ministeriet endnu for Diebliffet fandt overvelende Betæneligheder ved at tilstede noget Saadant. Det er disse Betæneligheder fra Ministeriets Side uden videre Erklæringer, og uden at man veed, hvad s. Gr. Amtmanden og Overøvrigheden har erklæret paa disse og lignende af Sogneforstandersfabernes Forlangender og Erklæringer, som ogsaa for en Deel have bragt mig til at komme frem med dette Forslag her i Thinget; thi det hænger jo. desto værre sammen med det, som man bestandig kunde ønske og idelig maa føle sig opfordret til at virke for maa blive ophævet til Lov, at vi lære at kjende Overøvrighedens Erklæringer paa Ansøgninger.

Disse her anførte Klædsørgjæringer tale, som jeg troer, tilstrækkeligt for, at det er aldeles nødvendigt, at der gjøres Noget for Nørre-Sundby, da hele Ølandet trænger dertil, og det er et Ønske fra Befolkningen i Byen selv. Om det nu skal være en fuldstændig Kjøbstadsret, som skal meddeles Byen, eller om det kun skal være saadanne Privilegier, som s. Gr. ere meddeelte Silkeborg, det er Noget, som jeg har meent kunde komme noiere under Overveielse i et Udvalg. Det vil være meget længe, inden det paatænkte Byanlæg vil komme istand, selv om Aalborg Commune i saa Henseende maatte vise Tilbøielighed dertil. Der vil hængaa flere Aar, og jeg troer, at Nørre-Sundby vilde, hvis den i Forveien erholdt en Slags Kjøbstadsret, være stillet langt fordeelagtigere i Forhold til Aalborg Commune, naar denne Bro kom istand; thi den vilde da kunne underhandle om sin Indlemmelse i Aalborg Commune under meget mere billige Forhold og Vilkaar, end den nu kunde, hvis Broen diebliffelig kom istand. Det er jo, som